

(א) ציל דרײַע דלא חיש
לפשיטע, רעכענען (ב) ונתתי
לו (ג) קיין צב רעכענען ואלה היט
לו ליקח שמכר בידו (ד) היט
צב רעכענען אלול, (א) רש״א
רעכענען, רש״א ר, רש״א ר
(ה) ונקט שיעור דכל קו דרית
והקט שיעור חץ שלל תיך אלול
אז פרידה חתם רביעי חטא
וגדו חטאן שמוני חטא
ואעפ״י, רש״א, (ז) כמו עוד יל.
רש״א, (ז) וציל פסוק קמא דף
ייד: (ח) שײך למשה עילוי
קסא: (ט) שײך למחנ״י לעילוי
קסא:

שחצר מן התחתון כגון חנן מחניני עץ
מעניי: **אכל לא נשחיס**. כגון חן
מחניני עץ מעניי: **והוא ליה רובא**
דשחא. דכולי האי ודאי לא ילפינן
מעלין ששמי ששמי לא חיסר הסופר
וימת הממון לזמי שמת כן כמו שמתו
בתחתון: **ספל מלמעלה**. ספל אדירים
(שופטים ה) הפקיד פלוני לפלוני: **קפל**
מלמעס. טעמות שראוין לקפל. ויש
פותרין גימטריא הוא ספל וקפל והכל
הוא והוא הדין לכל הכלים דעלמא
אלא (ה) הכי נקט משום דבעי עמי
במקנה כלל מלמעלה וקפל מלמעלה
כו': מי חיישין לנכז. שחיסר גגלה
של קר"ף ונעשית סמ"ך ובהא גמי ילמד
מעלין: **חיקו**. והמוציא מחבירו
עליו הראיה לכיון דמסתפק דינא
לבי דינא היאך יוציאו מיד המחזיק.
ולא דמי לממון המוטל בספק דקיימא
לו חולתיו בהסם עיבר משהיה אלו
ומשי

יודוע לנו היאך היה כגון שור שנגח את הפרה ונמאץ עוצרה
בצלה (לעיל דף ג.) וכגון נפל הבית עליו ועל אמו (שם דף קמח):
הכלך פוסקין לכן צ"ד את הדין שיתלווין אבל כל מקום שעלתה
ההלכה במיקו הואיל ואין הדיינין יודעין לפסוק את הדין הלא
שומקין והמחזיק יחזיק במה שצ"ד: **לאסורי קא מפסי ליה.**
(שם) סומכין אותן צדיינין במקום ק"צ פרוטות ורובא דינרי:
איסמרי

וגרמין א צרבעמי ופירוש קן צרבע וצדיגרי וזה נמי קן צדיגרי
ואמרין ב' הוילאו לו (וימא דף נה: ושם ד"ה ונצור) בממנ"ר ר' יהודה
היו שפוטו לקיימי עובד מפני שחברו ופרייז ארבע זוזי
ההם שפוטו חד משכר ואומר רבי ודיינין ארבע זוזי פשיטי
ליה למימר תרי זוזי והיינו ריבעא דזוזא לא דק (שם) ונקיט ליה
חטאת דקרב בסקל והא אמרי' בפרק בתרא דכריתות (דף כז.)
ואין להם מקנה לאכילי בנדקשא ופרייז והא חטאת חלב דלא נתנה
עוצרה להביא בסקל דבעינן מנצח דרריך מיוחד שצדדו ולהכי יפה
נצרה דכריתות (שם) מדאמר רחמנא איל (שם) בכסף שקלים מכלל
(שם) אמר חטאת בת נדקא והיינו מעה שפוט דינר והוא חד מכ"ד
מתגיה פ"ק (דף ו.) ושם) ובפ"ק דכריתות (דף יא.) ושם) אמרינן שפירחא
לאו דוקא ואי נמי לכל החטות נדקא דהיי אומר רבנן עין יפה
ורא (דף ק:) ושם ד"ה כנש) הרי עלי שור כ"י כנש ציבא הוא ונסכיו
משלימין סלקע שרי עשרית האופי שציבא למנחת הכנש בצרפות
סלקע ועוד אומר רבי לשינוש הוא דחטאת אינה טעונה ספיס

[illegible]

ס' וגובה קפל דילמד מעליון אי לא: ההוא שטרא דהוה כתב ביה שית מאה סתם וזווא. חייב פלוני לפלוני: אסתירי היינו סלע: וזווא. היינו דינר: פריטי לא מצית אמרת ראסוכי מסכי

כבי האי גוונא הואיל דאין
ממכיר שם בעלה ליחוש דל
לידי תקלה דיימר לה כבר
אע"ג דמכירין שם האיש
ואיכא למיחש דלמא כתב

